

[Ivar Hansen]

ning, falsk og hyklerisk. Denne statsgrundskyld kan meget vel blive det fejlgreb, som sætter fart i en helt uoverskuelig udvikling med produktionstilbagegang i et betydeligt omfang, med den negative virkning, det vil få i øvrigt for beskæftigelsen i landbrugets såkaldte følgevirkninger. Det er serviceerhverv, det er mejerier, det er slagterier m. v. samt hele håndværksbranchen. Jeg synes, det er utroligt, at regeringen ikke kan se dette, men det kan man vel også, man sætter desværre bare kikkerten for det blinde øje.

Jeg spørger: var det ikke meningen og hensigten, at devalueringen skulle virke som et incitament til øget produktion og eksport? Hvad kan hensigten da være med øjeblikkeligt at fjerne dette incitament? Denne disposition kan ikke forsvares ud fra noget sagligt holdpunkt. Det må alene være en misforstået misundelsestankegang, der ligger bag. Ved at læse forslagets bemærkninger får man oven i købet en mistanke om, at denne grundskyld skal fortsætte i de følgende år.

Vi har selvfølgelig lagt mærke til, at regeringen vil yde 200 mill. kr. til særligt betrængte landmænd. Det er jo en typisk socialdemokratisk politik. Man tager rigeligt med den ene hånd og giver en del som støtte tilbage med den anden.

Opnår regeringen ikke andet med dette forslag, så opnår den i hvert fald en større erhvervsafhængighed af staten, men det er måske den dybere mening.

Fra venstres side vil vi advare regeringen mod at gennemføre dette lovforslag. Det er samfundsøkonomisk uklogt, det er skadeligt som sjældent set, og det er en hån mod landbrugserhvervets udøvere. Jeg kan sige, at vi fra venstres side vil gøre, hvad der er os muligt for at forhindre dette lovforslags vedtagelse.

Grove (KF):

Det konservative folkeparti vil meget advare regeringen imod at fortsætte den tankegang, man er inde på i dette forslag. Forslaget tyder i hvert fald meget på, at man ikke har kendskab til det erhverv, det drejer sig om, og det vil grave grøfter i befolkningen i dette land. Den socialistiske regering fremhæver i bemærkningerne til dette lovforslag, at det er et led i regeringens økonomiske politik, og at det er socialt velafbalanceret. So-

cialdemokratiet fremhæver – og statsministeren gjorde det også, da han forelagde denne julepakke – at det er de brede skuldre, der skal bære de største byrder. F. eks. kan vi fremhæve, at højtlønnede typografer med 170.000–175.000 kr. i indtægt højst må stige med 7 pct. om året, og det vil sige ca. 12.000 kr. om året. Til gengæld må en familie på landet med en indtægt på 60.000–70.000 kr. pålignes en ekstraskat på deres jord, der vil kræve i tusindvis af kroner af denne familie oven i det prisstop, som man også lægger på den samme familie. Det er på denne måde, man rammer en lavtlønnet familiegruppe, og så siger man, at dette er socialt velafbalanceret!

Denne skat er regnet ud på et teoretisk grundlag, på grundlag af en devaluering af den grønne krone, og man har regnet ud, at det vil give 400 mill. kr. på årsbasis; det vil vel være en 5.000–6.000 kr. for en landbofamilie i almindelighed, som de ikke får i lønforhøjelse. Typograferne kan få 12.000 kr. om året, men man kan ikke tillade en lavtlønsfamilie at få 6.000 kr. om året. Derfor opfinder man en særskat på jord.

Så er det, vi spørger ministeren: vil regeringen garantere en ekstra indtægt som følge af denne devaluering til en landbofamilie på disse 5.000–6.000 kr.? Hvor meget af denne devaluering forsvinder i forbrugsleddet? Det vil jeg egentlig gerne have oplyst, for det går jo ikke alt sammen ud til den enkelte landbofamilie. Man regner det noget teoretisk ud for landbruget som helhed. Man tænker ikke på det enkelte menneske, den enkelte familie, i denne forbindelse.

Jeg vil også gerne have oplyst, hvad ministeren vil give de unge, nyetablerede landmænd, som i god tro eller i hvert fald i håb om, at den socialdemokratiske regering kunne finde på at føre en fornuftig politik, har optaget lån i udlandet, og som nu som følge af devalueringen taber ikke bare en 5.000–6.000 kr., men 40.000–50.000–60.000 kr. i udlandet. Hvordan vil man hjælpe dem? Det er en hård økonomisk belastning, man pålægger de unge, nyetablerede landmænd på denne måde.

Hvad med de ekstra 120 mill. kr., som skal betales i særavgift på mælkeproduktionen, hvis man ad den vej ville prøve at rette op på økonomien? Hvis man forøgede produktionen og ad den vej gjorde en endnu større